

Redacció
administració
Pietat, 19

Periodic
d'informació
local

SUSCRIPCIO ANUAL 3 PESSETES

Tintoreria — ROGELI FLETAS

Carrer 14 d'Abril, 618 - (abans Carrer Nou) - Telèfon 132 VICH

Tenyits, Rentats a sec, Plisats a maquina
Forreria de Botons

Per a ecárrecs: C. ROVIRA (cala Adelaida) Camprodón 10 Arbúcies

Fàbrica d'anissats, licors, aixarops

ANTON GUALBA

ARGENTONA

DESPATX CENTRAL
Santa TERESA 30 MATARÓ Tel. 64

**CONFITERIA i COLMADO
JAUME CLOPES**

Reposteria Confiteria en general, Vins i Xampanyes de mares
Especialitat en Pans de Pessic: Elaboració de Turrons
de Mel, de Massapà i de Iema, Gran especialitat en
TURRÓ MONTSENY

Camprodon, 8 Arbucies

XAMPANY

FREIXENET

— d'alta qualitat —

caves a sant sadurni de noia

FRANCESC

POL

**CONSTRUCCIONS ELECTRE
MECÀNIQUES**

CONSTRUCCIONS DE RADI

Receptors Elèctrics POL

Especials en la d'ona extra-corta

Eliminadors per a anodi i filament

Taller i Laboratori de T. S. F.

Pietat. 10

ARBUCIES

La Hispano Hilarienca S. A.

(Autos Corréus)

Despatx central pels ferrocarrils de M. S. A.
Servei combinat amb els d'aquesta empresa.
Bitllet directe de ida i volta de Barcelona
a Arbucies, Ptes. 10'50; Barcelona Sant
Hilari Ptes. 14'50.

De Sant Hilari a Arbucies i Breda cada dia
De - - - i Hostalric -
De - - a Vich cada dissabte
De - - Santa Coloma - dilluns
D'Arbucies a Sant Celoni - dimecres
- - Viladrau i Vich - dissabte
De l'estació de Gualba als Manantials de SANT
HILARI cada dia del 1 de Juliol al 15 de Setbre.
De Sant Hilari a la Font Picant cada dia mati i
tarda, durant l'estiu.

**Lloguers d'Autos Turisme i Omnibus
per a families**

Direcció i Administració:
C. Valls, 1 - Tele. 2

Administració i Despatx:
Camprodon, 9 - Tele. 16
ARBUCIES

BITLLETS, INFORMACIONS a BARCELONA:
Despatx Central: DIPUTACIO, 257

GARATE MECANICG

Venda de Neumàtics
i Macisos de totes marques

GRAN PREMI: En la Ex-
posició Internacional de 1929

DIPOSIT de GASOLINA

Francesc Pràet i C^a Sat. Lda.

CASA CENTRAL: Tuset, 18. Teléfon 74742

BARCELONA

Xocolates REGINA

La marca preferida

FABRICANT: Joan Sabater

Sant Feliu de Guixols

EXQUISIT LICOR FERRO-QUINA

calisá y Magi Monfuleda

ARENYS DE MAR (Barcelona)

Confiteria i Pastisseria

DE
MANEL FERRAGUT

P. de Santiago Rusiñol, 10

ARBUCIES

Gran assortit de turró de gren calltat en Yema, Massapà, Xixona, etc. etc

Vins i Xampanyes de totes marques

ANY VII

ARBUCIES

DESEMBRE
DE 1933

NÚM. 78

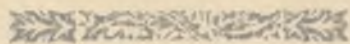
Impressions

Durant el mes de Novembre, hem viscut unes diades de intensa emoció i d'apassionament demòcrat. La campanya electoral i la celebració de les eleccions, han remogut la consciència del poble espanyol d'una fàisó ben desmesurada, a cada nostrada. El resultat, de tendència fortament dretista, ha sigut la condemna, més palosa, de la política, alhora sectària i demagògica, dels primers governants de la República, que d'una fàisó tan dissortada pareixien haver-se confabulat per a fer-la avorrible, després que el poble espanyol l'havia rebuda amb esclats de pregón entusiasmat. Encar recordem, com si fos avui, el desbordament d'un poble, que li semblava que amb la República hauria arribat a la terra de Promissió i que Espanya seria una mena de Xauxa, on hi plourien duros i llonganisses, convertint-se en mines d'or i plata les roques de les nostres muntanyes, en dolls de xampany l'aigua dels nostres rius i en llet i mel la que brolla de les nostres fonts i rusols per les nostres torrenteres. Li havien dit que el pressupost del Culte i la Clerecia, que els sous de la família reial i de l'exèrcit eren la causa de la seva ruina i de la nostra misèria. No havien passat dos anys en que Espanya ja es veia deslliurada de la càrrega del Culte i la Clerecia i no havia de pagar les despeses de la Monarquia, els bens de la qual havien passat a formar part del patrimoni nacional. L'exèrcit d'altra banda havia quedat triturat. Per comlle de sort republicana, durant el primer any de la República, fins la loteria, com si estigués arborada de l'entusiasme popular, sentin-se fortament impressionada pel canvi de les institucions, volgué malmetre les il·lusions dels espanyols i posà en mans de l'Estat el seu primer premi. Cal reconèixer que les circumstàncies no podien pas ésser més favorables al canvi que s'havia operat i que el poble espanyol tenia motiu de viure, sota l'esperança afalagadora d'un millorament i d'una minva de les càrregues, que la tributació a l'Estat li imposava. Malgrat aixó el nostre poble ha vingut veient amb esglai que, en lloc de millorar, ha pitjorat i que els impostos han augmentat; que la pau ha fugit de les poblacions regades de sang sovintet, per la més sangrant lluita de classes; que el capital, sota la temença d'una política caòtica, s'ha retret de la producció, acarrerant el nombre d'exèrcit d'obrers en atur forçós; que les fabriques s'han anat tancant d'una fàisó que atordeix; que malgrat totes les promesses d'una Reforma Agrària, generadora d'un millorament econòmic de les classes camperoles, l'agricultura s'ha sentit ferida greument i el benestar de la pagèsia ha experimentat una minva ben notable, veient clausurades les portes de l'exportació dels seus productes, la venda dels quals no ha pas remunerat degndament el cost de la seva producció. Ultra aixó a cada pas, detencions i deportacions arbitràries trepitjaven la llibertat individual; suspensions de periòdics, a caprici dels governants, ferien de mort la llibertat de pensament; una persecució sectària contra els sentiments religiosos del poble espanyol posava un inri a la llibertat de consciència; la prohibició de l'ensenyament a les Ordres Religioses ofegava la llibertat d'ensenyament, i el comportament de moltes autoritats provincials i locals, erreu de la nostra Pàtria posava de manifest el concepte dèspota i tirà que molts tenien de Poder. No és pas estrany que el poble es sentís desil·lusionat i hom oís arreu aquella frase, que ha donat bon renom als llavis d'Ortega i Gasset: «No és aixó lo que esperàvem».

El poble se senti enganyat i en el moment en que ha pogut palesar el seu desengany i ha pogut donar eficàcia a la seva protesta, ho ha fet sorollosament i amb el mateix entusiasme amb que donà la seva aprovació i el seu vot. El poble espanyol és altament sentimental i emocionable i amb la mateixa facilitat que exterioritza el seu aplaudiment en caure la Monarquia, deixa sentir la seva protesta contra d'uns governants que l'han rebregada. El primer crit que surt de les urnes no pot pas ésser més eloqüent i és a la vegada un crit d'alerta, que posa sobre avis per tal que els governants siguin més assenyats i no obrin sota l'empenta d'apassionaments d'un sectarisme desmesurat, posant en perill la vida de les mateixes institucions.

La nostra població també va sentir-se pregonament commoguda, com mai havíem vist. Poques votacions s'han vist en el transcurs de la història de la nostra vila, que hagin «passionat» tant als arbucienes, molts dels quals creuen encara que han de pescar la Lluna amb un cove. Mai havíem sentit tantes de nicieses, ni havíem cregut que hom pogués donar crèdit a tantes ximpleries, com oïrem amb motiu de la diada de les eleccions, ni havíem sentit tan pregó avorritment per al vot individual, com aquell dia. A bastament de persones tenen un concepte tan riu de la llibertat, que només la voldrien per ells, creient-se en el dret d'insultar, a dret i a tort, an aquells, malgrat tinguin més consciència de la seva responsabilitat que no pensin com ells. Hom ha blasmat del cacicat d'altre temps i no té en compte que ha entronitzat un cacicat molt pitjor, com és el de l'insult groller, el de la beta i de l'escarni, el de l'amenaça, el de la falsetat més descarada i el de l'engany. Dintre de les lleis tothom té el dret de pensar com millor li plagui i d'exterioritzar el seu pensament, com millor li sembli, sempre dintre de les normes legals i sense ferir la llibertat dels altres, que frueixen de la mateixa llibertat, per tal de no inferir un greuge a l'educació i a la convivència social. Fer-ho d'altra faísó es entronitzar la llei de l'embut i de la cridòria, però no la llei de la justícia i de la veritat. Cal sobreposar-se i esguardar els esdeveniments tal com venen i tal com es desenvolupen, que no és pas més valent aquell que més crida i s'avalota, sinó aquell que sap mirar pacientment els esdeveniments sortosos i els dissortats.

Una cosa ens dolgué d'allò més, durant la campanya electoral. Fou la manera descarada, com hom empastifava les façanes de les cases, plantant hi cartells de tota mena. Hi ha façanes que fa dol de veure-les. Ens sembla que les nostres autoritats haviem de posar-hi remei. Que es posin cartells en certs llocs no hi trobem cap inconvenient; però en altres hom ne hauria de permetre-ho de cap manera, ni a dretes, ni a esquerres.

De Societat

= La primera setmana de Novembre, en la nostra Església Parroquial, es celebrà el casament dels nostres conveïns, en Pau Noguera Climent i Mercé Pagés Serradell.

= A Sant Joan de Mataró, hi va contreure matrimoni la nostra compatricia, na Antònia Aveli Ginest, amb en Ramón Ramis Gurri.

= En la parròquia de Lladrenas, n'hi varen contreure, Isabel Benet Pascual, filla d'Arbucies i en Joaquim Pors d'aquella població.

= El dia 10 del mateix mes, feren la seva boda, els arbucienes, Gregori Bragarola Puig i Angela Roure March.

= També han junyit els seus cors amb el sant matrimoni, en Josep Cairol, veí de Sant Celoni i Rosa Clopés Tarradellas, filla de la nostra població.

Necrològiques

- El dia 8 de Novembre, lliurà la seva ànima a Deu a l'edat de 10 anys, la jovencella, na Mar'a Serra Vidal.

- En la seva casa pairal de Can Vilar de Sant Fel·li de Buixalleu, el dia 23, morí confortat amb recepció dels Sants Sagraments el nostre benamat subscritor, en Josep Palomer. L'enterrament i els funerals que tingueren lloc l'endemà, en la mentada parròquia, constituïren una gran manifestació de dol, que palesà amb escreix les moltes simpaties amb que conta la família Vilar. Des d'Arbucies hi anaren un bon estol de parents i amics.

- A Barcelona on residia, feu son trapàs, la segona setmana de Novembre, la nostra compatricia na Maria Torres.

BATEIGS: Joaquim Bohils Pou, Carme Arimany Argemí, Joan Cuminal Gallart, Carles Soler Tura, Francesca Vergés Calvet i Francesca Bosch Gibert

LES ELECCIONS MUNICIPALS

Temps revolt el d'aquest fi d'any. Vagues arreu, coaccions i amenaces en molts llocs i eleccions generals, repetides en varies circumscripcions d'Espanya.

A Catalunya no haurem de repetir les generals, però el cornetí de les lluites polítiques ha fet la crida a les eleccions municipals per al proper dia 17. De nou es remourrà l'entranya de la tranquil·litat pública; de nou passarem pel carrer i ens mirarem malament els uns als altres; de nou sofrirem el sacrifici de les nostres amistats; de nou - pobres catalans! - palparem el desori de la batalla traticida. La conseqüència - que farà descontents a uns o altres - no durà el goig a cap consciència.

Parlarem d'Arbúcies: Un temps, fa poc, érem uns; ara, sense cap conquesta profitosa, som uns altres. Mirem la casa del veí com la guarida d'un possible enemic; fem una salutació a qui odiam amb tot el cor, però sense justificació; som lluitadors inconcients, nosaltres que havíem dançat tots una mateixa sardana; som dolorosament dividits.

Ara vindrán protestes, vindrán propòsits però no vindrà el que caldria: l'unió que ho avalaria tot, que ho superaria tot, que ens faria amics i dignes. No vindrà la victòria sense vençut; serem - guanyi qui guanyi - els uns front dels altres.

I això per què? Hom hauria d'aturar-se aquí. Per què? Negació darrera negació. Per què?

Unes eleccions - eleccions municipals - han, haurien, de tenir un sol caràcter: la finalitat administrativa. Per a fer triomfar una força recta, ens hauriem d'inhibir de tota política: HOMES.

No deuen fer-se programes a base de reventar els límits del vigent pressupost: res de fer carrers nous, res de prometes que no passarien d'aquí, res d'ultrapassar les portes de la llei, perquè hom té el poder de la força. Una cosa serviria sols per a augmentar els tributs i l'altra per a llagar les consciències. Deu estudiar-se bé això. Sempre hi ha un demà que jutja.

Seria ideal una corona sense espines; una candidatura a base de tothom. Però pensar en aquesta possibilitat és llavor estéril. Nosaltres voldríem, almenys, un suprem sentit de concòrdia a últim terme, que fes treballar als representants del poble com a tals; que els fes mirar a tots els arbucienos amb l'esguard encés de paternitat, sense odi, sense menyspreu, sense inútils verins de violència. Respecte a fora, a dins i pel camí. Respecte.

Ahir, arbucienos, érem una família; avui encara ho som, però ens hem casat i hem trobat mala sogra. L'esposa - el nostre sentiment - té una mare dolenta: la passió política.

La passió política, però, que no ens ha donat res, ens podria portar una virtut insospitada: la virtut d'avorrir-la. I això, que al capdevall vindrà, ens restituirà el patrimoni de la tranquil·litat arbucienca, que ara perilla, tristament arreconada.

Arbucienos, penseu en vosaltres i pensareu en tots. Què podran donar-vos l'odi, la divisió i la violència? Res, res...

Hi ha millors camins.

RAFAEL VILA i BARNILS

Ollè Claramunt

DENTISTA

Visita cada dia, dematí i tarda. Dies festius, de 9 a 12

Carrer Major, 99

Sant Celoni

Gràfics
el Baix Montseny
Arbúcies

POETIQUES

On ets amor?...

On ets amor, que no et sé veure enlloc?
Des de molt temps et vaig cercant debades
i ni senyal he vist de tes petjades.
On ets amor, que no et sé veure enlloc?

Quin és de tants camins, el venturós
que mena a tu?
Quin es? Aquest? Aquell? Serà el més lluminós,
però el més lluminós no el sap ningú.

Potser es trova amunt, per l'aire,
enllà dels núvols i del cel, enllà d'enllà
i és fet d'un raig de llum fistonejat de flaire
on sols la fantasia hi pot volar.

Potser és fet de flors, d'encens i pedreria,
suspès en un castell de l'Orient llunyà...
Potser és fet d'escuma i de corall i d'harmonia
i es troba dins del mar.

Oh amor, si jo no sé el camí,
per què no vens a mi, jo que t'espero
i sense ni saber-te ja et venero?
Oh amor per què no vens a mi?

La meua vida és plena d'harmonia
i vibra per conèixer ta màgica beutat.
Jo et sé subtil i bella com la claror del dia,
nimbada d'una egrègia magestat.

Tu ets la meua musa inspiradora
i vaig rimant la teua gràcia ardent,
les líriques ofrenes et diuen quan t'adora,
de roses i de perles, el meu cor reverent.

Però amor, on ets? Potser no ets enlloc...
Potser ets sols un ideal, una il·lusió i una frissança
d'aquest cor meu que d'estimar no es cansa.
Potser oh amor, no ets enlloc...

Més tant se val. Tu ets la meua benaurança

LLUIS TORRES

l'eterna cançó

Jo sé una cançó, pausada i serena;
la terra l'ha dut i l'aire l'ha fet
de somni és plena,
d'un somni quiet;
la boca la diu i el cor te l'ofrena.

L'he tret de del rim perdut de la Lluna
quan dintre l'estany es fon pel cel nu;
les flors l'han besat i té de cada una
el xiscle sagrat que duc per a tu.

Jo sé una cançó de música santa;
cada arbre la canta;
la fa cada ocell arràn del bec fi;
la sap el matí;
és plena de llum que l'ànima encanta.

Al peu de la font el cor l'ha xuclada
fonent-se en l'argent humit del seu broc
i el núvol gelós, humil, l'ha abrigada
de blau i de gris, de plata i de foc.

No té dins del cant paraules de seda
ni dú cap trepig de rítmica freda.
La meua cançó
diu l'eternitat dintre l'il·lusió;
reviu el desig de la vida jova;
la tonada nova
retorna l'escalf del fugit petó.

Jo la cantaré quan, vellets i lassos,
tindrem fred als ulls i paúra als braços;
quan sobre la pell tot serà insegú.
Veuràs retornar les perdudes hores
dins del tremolor del seu deix madú;
feixuc i rebel, cantaré aleshores:
cantaré per a tu.

RAFEL VILA i BARNILS

Jo et crido amor!

O, amor que vius sota l'esclat subtil
d'una alba rosa-verd de pensaments,
que em portes els sentits sospesos per un fil
i m'acostes la fruita a prop les dents.

Somni daurat d'un goig desconegut. Mil
cabrioles del cor. Un viurer intens
i un riurer dringador dins boca de marfil
que encéa la sang de nous pressentiments.

Jo et crido amor! Jo vull tastar, l'essència
de confondre els batecs de ma existència
dintre el teu sí mirífic de claror

Jo et gustaré com fruita madurada
entre el perfum d'un bes i una abraçada
i el panteix acompassat, d'un somni d'or.

RAMON FERRER i MONTPLET

L'ANY 1933, ESTA MALALT

L'altre dia varem rebre un comunicai del'any 1933, dient que ens volia veurer i nosaltres, diligents, varem anar al seu encontre.

Varem trovar-lo demacrat, esllanguit amb un respirar fatigat que feia pena.

— I doncs que voleu - varen dir-li.

— Ola amics! Us he cridat perque em sento morir. Ves qui m'ho havia de dir! Jo que vaig venir al mon tan plé de vida ara em trobo a les acaballes. Us haig de deixar, com us va deixar el meu papa com us va deixar el meu avi i com us deixarán els mes fills.

— No home, no us entrístiu...

— No volgueu aconsolar-me. Es inutil Ha arribat la meva hora i no hi ha res a fer.

— Dieu, doncs qué se us ofereix.

— Us he cridat perquè vull fer testament Desitjaria que publicuessiu la meva ultima voluntat a les planes de EL BAIX MONTSENY.

— Ho farem.

Varem treurer paper i ploma i anarem anotant lo que l'any agonitzant ens dictava

— En plé us de totes les meves facultats dispo:

Que sigui hereu del meu reialme l'any 1934 que esta a punt de neixer.

Que qui es recordi de mi, no digui mai: Maleit any.

Que el meu enterrament sigui laic.

Que si he fet cap disbarat se'm perdoni.

Que si no n'he fet tambe.

Que els que s'han casat durant la meva existencia no es barillin amb la sogra.

Que els que tinguin alguna factura per cobrar s'assabentin que he fet suspensió de pagaments

Que es dongui la meva roba interior als pobres.

— Que mes? varem preguntar.

— Res mes, no tinc res mes per donar.

— I ara permeteu una pregunta Us moriu content?

— Pse, no masa Jo em creia veure coses molt mes grans

de les que he vist. Haig de morir-me sense haver tret l'aigua clara de res. Encara no se si Colom es catalá o genovés, ni si a casa seva el coneixien. S'havia parlat tant d'un viatge a la Lluna, que jo em creia veure-ho i el més calent és a l'aigüera. Poca cosa he pogut escriure al meu historial.

— I no heu vist res que us hagi interessat?

— Si. una cosa, una sola cosa.

— Quina és?

— La Penya humoristica i cultural que acaba de fundarse a Arbúcies i que en diuen «El Cau de l'Alegria.»

— Nosaltres en som - varem dir-li - D'ença de la mort de la gloriosa «Penya Lluscos», que en pau descansi, que trobávem a faltar quelcom en el nostre viurer quotidiá, enorávem aquelles horts deliciosas que ens havien portat la felicitat i varem dir: Hem de fer una altra Penya! - i aquí teiu el «Cau de l'Alegria».

— Ben fet, nois. Jo us felicito. I quin programa porteu?

— Un programa molt breu. Res de política i molta cultura.

— «Bravo, bravo». Aixó ho escriuré amb lletres d'or al libre de la meva vida. Moro orgullós, perquè almenys he vist quelcom que s'ho val. Jo us profetizo que el vostre cau serà un vertader cau d'alegria, un cau de ciencia; en fi, que més que un cau serà un recau.

— Aixís sia!

Ara l'any 1933 tenia un brillar jotós als ulls; estava animat i semblava que ja no es recordava de les seves nafres.

De cop va fer un ronc fencmenal, aclofá el cap i ens eréiem que s'anava a morir. Varem retornar-lo com varem poguer i li varem dir:

— No us moriu. No és hora encara. Només en tenim 2 de Desembre.

— Te raó - va dir ell, un xic retret - No hi pensava. Esperaré morir-me el dia 31 por a no trencar la tradició.

I, tornant-se a incorporar més esllanguit que abans, torná a respirar amb aquell bleix pesat que féia pena.

MONTPLET FERRER i RAMON S. A.

— Ha sojornat a Can Blanc el distingit membre del Parlament anglés, Mr. Philip Richardsón, un dels homes de negocis, mes rellevants de la ciutat de Londres.

— Seguint costum tradicional d'altres anys, foren abatament els arbucienes que, la tarda de Tots Sants, tenen la visita al cementiri, a pregar per als difunts.

— Hem tingut el gust d'estrenyar la mà del benamat amic i distingit arbucienec, en Joan Garolera, que procedent de París, romangué uns dies entre nosaltres.

— Amb motiu de la propaganda electoral, es celebraren diferents actes en la nostra vila, aconseguint un relleu especial la conferència que donà a les senyores de Cívica Femenina, l'eminent publicista, en J. Civera Romani.

— Aquest any el fred s'ha avançat de tal faísó que, a primers de Novembre les muntanyes del Montseny es cobriren de neu i és l'hora en que encara no se n'ha acomiadat.

— Despres d'una llarga estada entre nosaltres retornaren a Calella, el Dr. Rovira i la distingida senyoreta na Mercé de Ribot, que estiuejaren a Can Dorca. També han ajornat la seva estada en la nostra vila, fins a darrers de Novembre, els senyors que han estiuejat en el pis de can Josep Pascual.

— A conseqüència d'haver-se-li infectat un tall que es feu a la mà, tingué d'anar a la clinica de Ntra. Sra. de la Mercé, el paleta en Jaume Iglesias.

— El dia 5 de Novembre, l'Ateneu Autonomista Republicà d'Arbucies feu la seva inauguració a só d'orquestra. Hi hagueren sardanes, ball, apat i un gran miting, en el que hi parlaren bé eloqüentment els oradors, A. Aparici, A. Caravent, T. Carreras Artau, J. Vallés i Pujals i J. Estelrich.

— El mateix dia el Casal Republicà d'Esquerra celebrá un miting a la Plaça de la Constitució, notablement con corregut, on hi parlaren Nnri Oromí, Arnau i altres.

— Amb un afectuós adeu-siau, han abandonat la nostra xamosa vila per a anar-se'n a Barcelona, on passen l'hivern, els sennyors Pagés Reinoso.

— De Superiora de les Gines, Barderes de la Garriga, ha passat a Superiora a l'Hospital de Sant Celoni, la Gna. Cecília Costa, filla de la nostra població.

— Per tal de visitar la seva mare, que havia estat greument malalta, vingué de Barcelona, on resideix, el benamat subscriptor, Mosen Joan Bigual, Pyre. També estigué al costat de la seva família, Mossen Isidre Roure, rector de Fontclara.

— Aprofitant l'aviutesa de les eleccions, vingueren a nostra població alguns arbucienecs residents a fora, entre els quals recordem, n'A. Talleda, en S. Fol, en Ll. Talleda, en Ll. Torrent, els Gns. Belceloil, en T. Masferrer, en R. Masferrer, i la distingida profesora na M. Martí.

— S'ha absentat de la seva casa pairal, unes diades que ha romás a Barcelona, al costat dels seus fills, la veiguda subscriptora, n'A. Vilar, Vda. de Malaret.

— Per disposició de les Superiores de l'Ordre, passa una temporada a Barcelona, la Gna. Carmelita, Na Maria Boleda que ha sigut substituïda per la Gna. Montserrat, de la residència de Girona.

— A primers de mes, estigué una setmana fora el vicari de la nostra Parròquia, Mossen Enric Cunill.

— Ha sigut portada a l'Hospital de Sant Pau de Barcelona, per a que li operessin la mà, una nena d'en M. Font Masó.

— Les Filles de Maria de la nostra Parròquia es preparen per a celebrar solemniament la dia-la de la Immaculada amb Comunió General, Funció amb sermó i Vetllada en el teatre del Patronat Catequístic, en combinació amb el Catecisme de la Parròquia.

— S'ha constituït una agrupació cultural, composta per un bon grup de joves, que té l'estotge en un departament del cafè d'en Torres. Hom té el projecte de instal·lar-hi biblioteca i organitzar una secció teatral i també un altre de propaganda turística. Per molts anys.

MAQUINARIA

Material Eléctrico

Lampisteria

Bobinaje de Motores

Electricidad y Suministros

Radio Telefunken

Bombas Bloch

Lámparas Osram

Las Mejores Marcas

MATEO REGÁS

Almacenes y Oficinas

Teléfono 14

Calle de Abcuradors, 6

GERONA

JOAN REUS

ARBÚCIES
TELEFON 5

Explotacions
Forestals
Fàbrica
D'aserrar

Comerç de Fustes
de totes classes
del país i
carbons vegetals

Servei de transport en Auto-Camió d'Arbúcies a Barcelona
tres dies la setmana i diari d'Arbúcies a Hostalric i vice-versa

AUTOS TURISME DE LLOGUER

Representant de la casa Maderas Coll Viader S.A. de Barcelona
Contarlista de la Companyia de M.S.A. i Camins de Ferro del
Nort d'Espanya i altres. Representant de Ramoneda Germans
de Barcelona, en ram de botades i cercies de castanyer i vellaner.

Electre - Montseny

FORÇA - CALEFECIÓ - LLUM

Encàrrecs i Reclamacions a

Fràncesc Pol

Pietat, 10

ARBÚCIES

CONSULTORI
MEDIC
QUIRUGIC

jubert

Malalties de les Criatures
Malalties de la Pell
Cirurgia Infantil
Dianostics

Traslladat:
P. Constitució
7, principal

GIRONA

Si voleu un bon aparell
de RADIO compreu un

ATWATER-KENT

es la millor marca
al millor preu

Representant a la província de GIRONA:

Adroher Germans

Marques de Camps, 17 **GIRONA** TELEFON N. 212

Despatx a **Figueres** Ada. de la República, 32
principal 2°. Teléfon 69.

ELECTRICITAT

MAQUININARIA

Taller de Reparacions

D'Automovils i Radiotelefonía
